Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

Et anum 80 ann. mirab. conuertit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

geniis curæ eſſe, piiſque functorum animis pro quibus annuatim mortualium die, res diuina ſolenni ritu in ea fiebat. Verum omiſſis nunc pluribus quæ naturam tranſcendunt prodigiis, Neophytorũ præ fiduciæ affatim conceſſis, pauca narrabo maioris miraculi, beneficio Dei prorſus ſingulari ad animorũ ſalutem edita. Differebatur ethnico baptiſmus, quod errorum ſuorum optimè conſcius, anteactæ vitæ aſſuetudine improba teneretur; huic erat filius quem plus oculis amabat, hunc cernens morbo ad extrema perductum, vſúque ſenſuum intercepto animam agentem, & ipſe præ dolore, ſemiuiuus, diſcruciari, angique morte fillij, ſed æterna magis, quàm temporaria, vt qui ſacro adhuc careret baptiſmate. In hoc ergo rerum præcipiti, motus diuinitus, moribundo ad aurem ſe applicat, eúmque de nomine inclamans; tantiſper ait, ô fili ſuſtine; craſtinum expecta; manè aderit nobis Pater, qui te baptiſmo expiatum tranſmittet in vitam immortalem; peris alioqui, & in ignes raperis ſempiternos, ex quibus nulla te vel tua alterius opera vnquam eripiet; cui velut reuiuiſcens puer; omninò genitor, craſtinum, & Patrem, & baptiſmum ab eo, vitámque beatam præſtolabor. Adeſt poſtero die Pater, puerum baptizat, & poſt horæ quadrantem, oculos

81.
Virginem docet Deiparæ, ſcitu neceſſaria ad bapt.

claudit morienti. Baptiſmum item ardenter flagitans, virgo annos nata vix quatuordecim, differebatur à parentibus Chriſtianis, quòd tàm craſſi foret ingenij, vt fidei ſymbolum nullo ſtudio poſſet menti defigere. Mœſta repulſæ pudore, ac damno puella, ſecedit in domeſticum ſacellum; illic vt poterat, dùm precatur, matronam videt adorabili maieſtate, & formæ præſtantia diuinam, cuius blanda voce erigitur; ne metue filia, quin ad me propiùs accede, & fidenter ſequere præeuntem. Inde verbatim puellæ ſymbolum recitare, puella verbatim repetere, quod vbi abſoluit, abi nunc, ait, & tuis edicito ne pergant tibi de cœtero baptiſmum negare. Illa curſu parentibus, viſa, & audita enuntiat, & recitatione ſymboli expedita probat, nec dubitatum eſt ab cœli Regina edoctam, cui erat, & ipſa, parentum imitatione maximè addicta. Eiuſdem Reginæ Deiparæ munus fuit, anus octogenariæ ad Chriſtum acceſſus, cui præter ætatem ſuperſtitionibus incoctam, obſtabat ſtulta ſed pertinax meritorum ingentium apud vitæ futuræ Deos, opinio; quàm à ſe ſceleſtiſſimis Bonziis altè imbiberat. Annos nata non plus octodecim, maritum amiſit, & dedignata tunc ſe feminam eſſe ne in hac vita ſub viri poteſtate; in alia Diis eſſet exoſa; vidua permanſit. Vendunt enim maximis pretiis Bonzij ſingraphas, quarum arcana vi, feminæ mutato ſexu renaſcuntur in maſculos, & hæc præterea longè cariùs ab iis emerat obſignatam fidem Dei Præſidis tranſmigrationum, qua ſpondebat iuratus effecturum ſe ſtatim poſt obitum, vt in Mandarinum naſceretur, quo delirio amens mulier velut propediem futuro, ſtola muliebri abiecta, Mandarini cultu incedebat, monſtroſa viſu, ſed auaritiæ Bonziorum ſancta; totaque penitus in adoratione idolorum. Reſpexit infelicem anum, pia, & miſericors

Ex anum 80 ann. mirab. conuertit.

virgo,

virgo, aliena fraude quàm proprio ſcelere magis ream; nocte quadam illi ſpectandam ſe præbuit ſereno vultu & hilari, cum formoſiſſimis pueris duobus, Chriſto, & Ioanne Baptiſta; monuit benignè, ne ſequi pigeret, multo meliùs ipſi, quam ſibi fingeret poſt vitam hanc fore. Hælit anui ſomnium tàm expreſſis imaginibus viuum, vt rem ſibi crederet vigilanti, prudentíque obiectam, ſed quò, cum quibus, & quam ſequi deberet ignorabat, en ergo ſub noctem ſequentis diei, P. Gaſpar Ferreira in id oppidum venit Chiencianæ ſubiectum ditioni, ſacram in altari componit ornátque imaginem quod in auditorio ſtruxerat cogendis ethnicis præparato, confluit populus ad imaginem nondum viſam, & apud Sinas elegantem, ex qua Ferreira docendi aditus captabat; adeſt inter alios quoque anus cernendæ imaginis curioſitate, de qua vulgo mira dicebantur, etſi multæ artis ſpecimen non eſſet: primo autem ingreſſu, & aſpectu, ſubſiſtens exclamat. Tres illi en! hi ſunt quos nocte hac vidi, hos, inquam, ipſos vidi, quod P. Gaſpari lacrimans cùm dinſtinctè narraſſet, ex eo didicit quò inuitaretur, & ſequi quos viderat aliud non eſſe niſi fieri Chriſtianam. Quod amplexata mox, perſonam deponit Mandarini, pallam reſumit femineam, nugarum plauſtra illi tradit igni abſumenda, quibus abſumptæ fuerant eius opes ab nequiſſimis Bonziis prærogatiua ipſi beatitatis iura in futuram vitam vendentibus. Poſtremò diuina bonitas obtinatiſſimum quoque ſin filij monita parentis animum portento miſericordiæ ſubegit. Familiam omnem, Chriſtianis adiunxerat filius; ſolus obſtabat ſuadenti parens, cuius denique infeliciſſimam animam cum ardentiùs ſolito, poſtularet à Deo filius, alioqui mœrore non conſolabili moriturus, ſic illam obtinuit. Orabat eodem tempore in larario ſuo parens, & ecce idola omnia, nullius aut pulſa aut contacta manu, ſuis moueri ſedibus, aris, & loculis; corruere, affligi, & diſſilire membratim mutila; ethnicus, quod erat, iam non obſcurè agnoſcere Chriſtianorum Deum Diis omnibus imperare, vnum eſſe ac verum Deum, ſolúmque adorandum. Surgens itaque filium accerſit; Chriſtianum exinde ſe aſſerit, pignus fidei ſuæ iumentum ad Gaſparem mittit, ſimulachrorum fragmentis onuſtum, igni vindice abſoluendis.

Sequantur nunc prodigia diuinæ gratiæ in Neophytis luculentiſſima; 81.
in iis non pono cilicia, catenas, verbera, præmiſſa communioni ſacræ
ieiunia, celebrationem feſtorum principum & rei diuinæ, cruda hyeme,
per montes aſperos, longis itineribus quæſitam; hæc enim omnia, vulgo
vſu trita, videri ſingularia deſière. Literatum Suzaium, hominem
ferum itæque impotentiſſimæ, monuit Deus vt vellet eſſe Chriſtianus.
Patrem adit modeſtus, affabilis, humilis, & ab ſe, iam alius, cui tamen
propterea, nec baptiſmus, nec fides ſtatim datur. Moras ſibi,
ſpem inter & repulſam iniectas patienter ferens; aliquantò poſt redit,
eadem qua priùs moderatione, ſuíſque tùm precibus, tùm Chriſtianorum
amicorum à Patre ſuſcipitur diuinis imbuendus cum omni fami-

Mirac. gratiæ diuinæ in Neoph.

lia